Predstavitev števil

r ... baza $b = (b_n - 1, ..., b_0) \ \dots \ \text{število v bazi} \ r \ \text{s števkami} \ b_1$

- nepredznačeno celo število $V = \sum_{i=0}^{n} b_i r^i$
- predznak in velikost (PV) $V = (-1)^{b_{n-1}} \sum_{i=0}^{n-2} b_i 2^i$ prvi bit (b_{n-1}) predstavlja predznak $(1 \to -, 0 \to +)$, ostali pa velikost.
- z odmikom $V = \sum_{i=0}^{n-1} \underbrace{2^{n-1}}_{\text{odmik}}$
- eniški komplement (1'K) $V = \sum_{i=0}^{n-1} b_i 2^i b_{n-1} (2^n 1)$ prvi bit predstavlja predznak $(1 \to -, 0 \to +)$. Negativno število dobimo tako, da invertiramo vse bite pozitivnega števila.
- dvojiši komplement (2'K) $V = \sum_{i=0}^{n-1} b_i 2^i b_{n-1} 2^n$ Negativno število dobimo tako da bite inveritramo in prištejemo 1.
- pozicijska notacija $V = \sum_{i=-m}^{n-1} b_i r^i$

Plavajoča vejica

- $\bullet\,$ enojna natančnost $\it 32\,\,bit$
 - prvi bit je predznak $S~(1\rightarrow -,0\rightarrow +)$
 - sledi 8-biten eksponentezapisan z odmikom (e=E-127)sledi 23-bitna mantisam
- prvi bit mantise je implicitno podan: če je eksponent E = 0 (v tem primeru je e = -126 in ne -127) je mantisa oblike 0, m, sicer je oblike 1, m.
- če so vsi biti eksponenta 1 in vsi biti mantise 0, je vrednost $\pm\infty$.
- če so vsi biti eksponenta 1 in vsi biti mantise niso 0, je vrednost NaN.
- dvojna natančnost 64 bit prvi bit je predznak sledi 11-biten eksponent z odmikom 1023 in 53-bitna mantisa
- normirana vrednost $(-1)^S \cdot (1, m) \cdot 2^e$
- $\bullet \,$ denormirana vrednost $(-1)^S \cdot (0,m) \cdot 2^{e+1}$
- aritmetika v plavajoči vejici
 Zaokrožujemo k najbližji vrednosti, ki se jo da predstaviti (preferiramo soda števila).
 Pri računanju mantiso podaljšamo za 3 bite (varovalni.

Seštevanie v plavajoči vejici

zaokroževalni, lepljivi)

- Obe števili zapišemo z večjim eksponentom (premik mantise, če izpadajo kake enice, se shranijo v leplijvem bitu)
- Mantisi seštejemo, če se pojavi prenos naprej, zmanjšamo mantiso in povečamo eksponent.

Množenje v plavajoči vejici

- eksponenta seštejemo
- mantisi zmnožimo v fiksni vejici

Prenos se pojavi, ko rezultat neke operacije preseže obseg števil. (nanaše se le na operacije z *nepredznačenimi* števili; pri 2'K se ignorira)

Preliv se pojavi če ima rezultat drugačen predznak kot števili.

CPE

 $t_{CPE}\,\dots$ dolžina med dvema periodama

 $f_{CPE} = 1/t_{CPE} \dots$ frekvenca ure

 $CPI = \sum_{i=0}^{n} CPI_{i}p_{i} \ldots$ povprečno število urinih preiod na ukaz

 $MIPS = 1/(CPI \cdot t_{CPE} \cdot 10^6)$... million instructions per second

Predpomnilnik

 $t_{ap}\,\ldots$ čas dostopa do predpomnilnika

 t_{ag} ... čas dostopa do glavnega pomnilnika

H ... verjetnost zadetka

 t_B ... čas za prenos celega bloka

 $t_a = t_{ap} + (1-H)t_B \dots$ povprečen čas dostopa

Set asociativni predpomnilnik (SAPP)

n . . . dolžina naslova

 $B=2^b$... Število besed v bloku

 $S=2^s$... število setov, vsak set je majhen APP

 $E = 2^e$... število blokov v setu (**stopnja asociativnosti**)

 $M_b = S \cdot E \dots$ število blokov v PP

 $M = S \cdot E \cdot B \dots$ velikost PP

- vsak naslov (A_i) iz GP se lahko preslika le v en set (S_i) .
- $S_i = \underbrace{A_i[n-1:b]}_{\text{zgornji biti naslova}} \%2^s \dots \text{naslov seta } (predpomnilniški indeks)$
- $\bullet\,$ iz naslova (A_i) se prebere naslov bloka (zgornjih n-bbitov) in naslov besede (spodnjih bbitov).

Čisti asociativni predpomnilnik (APP)

- $\bullet \;$ samo en setS=1,posledično $E=M_b$
- $\bullet\,$ vsak blok sprejme katerikoli del iz GP
- največja verjetnost zadetka

Direktni predpomnilnik

To je SAPP kjer je v vsakem setu le en blok E=1.

Zgrešitve

Ob zgrešitvi se v PP prenese cel nov blok. Če v setu ni več prostora, se en blok zamenja (naključna strategija, *Least Recently Used* strategija).

Vrste zgrešitev

- obvezne zgrešitve pojavijo se vsakič, ko nek blok pomnilnika zahtevamo prvič.
- velikostne zgrešitve ko moramo naložiti nek blok, ki smo ga sicer že imeli a smo ga morali zamenjati zaradi prostorske stiske.
- konfliktne zgrešitve ko moramo naložiti nek blok, ki smo ga sicer že imeli a smo ga morali zamenjati, ker se je nek drug blok preslikal v isti set.

Vpliv predpomnilnika na hitrost

$$CPE_{ ilde{cas}} = (CPE_{ ext{periode}_{ ilde{izvr ilde{s}}.}} + CPE_{ ext{periode}_{ ilde{caka}.}})t_{CPE}$$

$$CPE_{ ext{periode}_{ ilde{izvr ilde{s}}.}} = I \cdot CPI_{ ilde{idealni}}$$

$$CPE_{ ext{periode}_{ ilde{raka}.}} = N(1 - H)K_{Z}$$

 $I \dots$ št. ukazov

 $N \dots$ št. pomnilniških dostopov

 ${\cal H}$... povprečna verjetnost zadetka PP

 K_Z ... povprečna zgrešitvena kazen

return address

 CPI_{idealni} ... št. period na ukaz s predpostavko, da ni zgrešitev

Sklad

r31

- r0 ničla
 r1-r23 splošno namenski registri
 r24 prvi parameter ob klicu podprograma
 r25 drugi parameter ob klicu podprograma
 r26 bazni register za dolge skoke
 r27 bazni register za dolge klice
 r28 return value
 r29 FP frame pointer
 r30 SP stack pointer

Klic podprograma

- prva dva parametra shranimo v r24 in r25
- $\bullet\,$ ostale parametre porinemo na sklad
- pokličemo podprogram z ukazom

Klicani podprogram ob vstopu

- na sklad porine **povratni naslov** (push r31)
- $\bullet\,$ sa sklad porine \mathbf{star} kazalec na okvir (push r
29)
- kazalec na okvir nastavi na skladovni kazalec (r
29 \leftarrow r30)
- po potrebi rezervira prostor na skladu za lokalne spremenljivke (skladovni kazalec premakne/pomanjša za velikost lokalnih spremenljivk)
- na sklad shrani vse registre, ki jih bo spreminjal

Klicani program med izvajanjem

- parametrov in lokalnih spremenljivk dostopamo prek kazalca na okvir
 - prva lokalna spremenljivka je na MEM[FP]
 - star kazalec na okvir je na MEM[FP+4]
 - povratni naslov je na MEM[FP+8]
 - zadnji parameter je na MEM[FP+12]

Klicani podprogram pred izstopom

- v r28 shrani vrednost, ki jo vrača
- s sklada obnovi vse shranjene registre
- s sklada pobriše vse lokalne spremenljivke (r $30 \leftarrow r29$)
- s sklada obnovi staro vrednost kazalca na okvir (pop r29)
- s sklada obnovi povratni naslov (pop r31)
- skoči na povratni naslov

Po vrnitvi iz podprograma

• izbrišemo parametre iz sklada

Cevovod

Procesor HIP deluje v 5 stopnjah (ki se odvijajo naenkrat)

- IF instruction fetch prevzem instrukcije iz GP
- ID instruction decode dekodiranje ukaza in branje iz registrov
- EX execute izvršitev operacije (na ALU)
- MEM memory dostop do pomnilnika
- WB write back shranjevanje reultata (v reg)

Cevovodne nevarnosti

Strukturne nevarnosti

Več stopenj uporablja isto enoto. ne pri HIP

Podatkovne nevarnosti

Ukaz kot parameter potrebuje še neizračunan rezultat prejšnjega ukaza $samo\ v\ ID$. Rešujemo jih lahko:

- programsko vstavljanje nop za problematične ukaze
- cevovodna zaklenitev ko procesor (v stopnji ID) zazna nevarnost, v cevovod vstavlja "mehurčke"

- premoščanje rezultate iz EX, MEM ali WB prenesemo v ID, če to ni mogoče (pri load), vstavimo mehurček
- razvrščanje ukaze razvrstimo tako, da odpravimo nevarnost

Kontrolne nevarnosti

Pri ukazih (skokih), ki spreminjajo PC.

 $\it HIP$ nov naslov izračuna že v ID, pri pogojnih skokih se PC lahko spremeni v EX (vsebina IF in ID postane neveljavna) Procesor predpostavi, da skoka ne bo.

Rešitve:

- vstavljanje mehurčkov v primeru skoka se v stopnji IF in ID vstavita mehurčka, sicer pa gre vse normalno naprej.
- predikcija skočnega pogoja
 - statična med izvrševanjem se ne spreminja
 - dinamična procesor si zapomni vrednost prejšnjih skokov
- zakasnjeni skoki : v skočne reže (pri HIP 2 ukaza za skokom) damo ukaze, ki bi se morali izvesti pred skokom in ne vplivajo na pogoj skoka.